

Bulletin advokacie

Bulletin advokacie vydává
Česká advokátní komora v Praze
(IČ 66 000 777)
v agentuře **impax**, spol. s r. o.
www.impax.cz

Časopis je zapsán do Seznamu recenzovaných
neimpaktovaných periodik ČR.
Vychází 10x ročně, z toho 2 dvojčísla (1-2, 7-8).
Přetisk povolen jen se souhlasem redakce.

Adresa redakce:

Česká advokátní komora
Národní třída 16, 110 00 Praha 1
telefon: 273 193 111
e-mail: bulletin@cak.cz, www.cak.cz
IČ: 66000777
DIČ: CZ 66000777

Redakce:

Šéfredaktorka: JUDr. Hana Rýdlová
Výkonná redaktorka: PhDr. Ivana Cihlářová
Tajemnice redakce: Eva Dvořáková

Redakční rada:

Předseda redakční rady: JUDr. Petr Toman, LL.M.
JUDr. PhDr. Stanislav Balík, Ph.D.,
prof. Dr. Alexander Bělohlávek,
JUDr. Petr Čáp,
prof. JUDr. Jan Dědič,
prof. JUDr. Jan Dvořák, CSc.,
prof. JUDr. Aleš Gerloch, CSc.,
JUDr. Vojen Güttler,
JUDr. Vladimír Jirousek,
prof. JUDr. Alena Macková, Ph.D.,
prof. JUDr. Karel Marek, CSc.,
doc. JUDr. Pavel Mates, CSc.,
JUDr. Michal Mazanec,
JUDr. Robert Němec, LL.M.,
prof. JUDr. Naděžda Rozeňalová, CSc.,
prof. JUDr. Pavel Šámal, Ph.D.,
JUDr. Michal Žižlavský

Objednávky předplatného

zasílejte na adresu: ČAK, Národní třída 16,
110 00 Praha 1,
e-mail: dvorakova@cak.cz
Cena výtisku včetně dvojčísel je 90 Kč,
zvýhodněné roční předplatné 850 Kč kromě
poštovného, balného a DPH. Advokátům
a advokátním koncipientům se rozesílá
zdarma. S reklamacemi při problémech
s distribucí se obraťte na pí Dvořákovou,
e-mail dvorakova@cak.cz, tel. 273 193 165.

Inzertní služby zajišťuje agentura
IMPAX, spol. s r. o. Objednávky inzerce
zasílejte na adresu agency@impax.cz,
případně volejte na tel. 244 404 555
nebo na 606 404 953. Media kit a další
informace naleznete na internetových
stránkách www.impax.cz.

Celé znění každého čísla vychází též
na internetu (www.cak.cz
a www.advokatnidenik.cz).

Toto číslo vyšlo 19. 6. 2023 v nákladu
16 050 výtisků.

Obálka: canva.com

Tisk: Impax, spol. s r. o.

MK ČR E 6469
ISSN 1210-6348 (print)
ISSN 2571-3558 (Advokátní deník)

Úvodník

Antonín Mokry: **Společenská odpovědnost advokáta** 3

Aktuality

Jak to vypadá s novelou advokátního tarifu? Rozhovor s předsedou ČAK
JUDr. Robertem Němcem, LL.M. Red. 4
Představenstvo ČAK schválilo novelu zvyšující bezpečnost
advokátních úschov Red. 5
Advokáti do dětských domovů Red. 6
Advokátní zkoušky od května konečně na noteboocích Red. 6
Aktuálně v právu Hana Rýdlová 8

z právní teorie a praxe

Články

Dezinformace jako výzva pro demokratický právní stát v České republice
Tomáš Munzar 9
Nařízení MiCA: nová pravidla pro poskytovatele služeb souvisejících
s kryptoaktivy Martin Hobza, Aneta Vondráčková 15
Nesporné skutečnosti z pohledu rovnosti stran v řízení před soudem
Pavel Vantuch 22
Dobré mravy v obchodněprávních vztazích Jan Kocina 28
Nové procesní přístupy k vypořádání společného jmění manželů –
zákaz reformace in peius Michal Králík 31
Závaznost dohody spoluvlastníků o správě společné nemovité věci
pro právního nástupce jejího spoluvlastníka – **podnět ke změně judikatury**
Michael Zvara 35

Z judikatury

NS: K nárokům manžela při vyloučení užívání ze společné věci 42
ÚS: K přípustnosti dovolání ve vztazích ze spotřebitelských smluv 44
ÚS: K procesním právům účastníka řízení při rozhodování o předběžném
opatření 46
NSS: Předběžná otázka v daňovém řízení 48
SD EU: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebrání
předkládajícímu soudu pokračovat v řízení 49
ESLP: K odpovědnosti provozovatelů internetového portálu
za obsah čtenářských komentářů 50
Glosa: K rozhodnutí NS ohledně možnosti liberace při porušení
smluvní povinnosti 51

Z odborné literatury

Daniel Novopacký, Pavel Vetešník, Karel Bezděkovský **Zákon o silničním provozu.**
Komentář (Miroslav Růžička) 58
Radim Chalupa: **Excesivní uplatnění a zneužití směnky**
(Jan Hurdík, Andrea Bartíková) 59

z advokacie

Z kárné praxe Petra Vrábliková 60
Odešli do nebeské síně 61

informace a zajímavosti

Měli byste vědět

Přednášky a semináře pro advokáty a advokátní koncipienty pořádané ČAK 62

Nakonec

Kresba Lubomíra Lichého 64
Víte, že... Stanislav Balík 64

Dobré mravy v obchodněprávních vztazích

Následující článek se zabývá možností, zda v obchodněprávních vztazích může být aplikován s ohledem na charakter těchto vztahů tzv. korektiv dobrých mravů. Z ustálené soudní judikatury delší dobu vyplývalo, že v obchodněprávních vztazích by neměl být aplikován princip, že právní úkony či právní jednání v těchto vztazích by mohly být v rozporu s dobrými mravy. S přihlédnutím ke konkrétním posuzovaným případům bude věnována pozornost judikatuře k § 3 odst. 1 zák. č. 40/1964 Sb., občanský zákoník (dále jen „obč. zák. č. 40/1964 Sb.“), a to v návaznosti na možnost přiměřené aplikace judikatury i ve vztahu k § 8 zák. č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „o. z.“).

Doc. JUDr. Jan Kocina, Ph.D.,
je advokátem, pedagogem Fakulty právníké ZČU v Plzni a Panevropské univerzity, fakulty Vysoké školy podnikání a práva, a. s.

Zneužití práva a jeho důsledky

Ust. § 2 odst. 3 o. z. obsahuje výkladové ustanovení, které stanoví, že výklad a použití právního předpisu nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí vést ke krutosti nebo bezohlednosti urážející obyčejné lidské citění. Toto výkladové ustanovení má přímý vztah k ust. § 8 o. z., ve kterém je upraveno, že zjevné zneužití práva nepoživá právní ochrany.

Právní praxe v celé řadě konkrétních případů dovozovala za účinnosti obč. zák. č. 40/1964 Sb., a to za použití § 3, že není poskytována ochrana právům a povinnostem vyplývajícím z občanskoprávních vztahů v případě, že výkon těchto práv je v rozporu s dobrými mravy. Ve vztahu k těmto konkrétním posuzovaným případům existuje i rozsáhlá soudní judikatura.

Jiný pohled než na běžné občanskoprávní vztahy byl však soudní praxí dovozován v případech, že právní vztahy mezi stranami měly obchodněprávní rámec, když zásadně platilo pravidlo, že **v obchodněprávních vztazích by neměl být aplikován princip, že právní úkony či právní jednání v těchto vztazích by mohlo být v rozporu s dobrými mravy.** Ve vztahu ke smluvní pokutě bylo judikováno, že pokud je uzavřena smlouva mezi stranami, mající mezi stranami obchodněprávní rámec, potom ujednání o smluvní pokutě je možné posuzovat jako neplatný právní úkon pro rozpor s dobrými mravy pouze v případě, že by se dobrým mravům přičily okolnosti, za kterých byla smluvní pokuta sjednána, a to i případně ve spojení se skutečností, že byla sjednána nepřiměřeně vyso-

ká smluvní pokuta. Ujednání o smluvní pokutě není však možné v obchodněprávních vztazích považovat za neplatné podle § 39 obč. zák. č. 40/1964 Sb. pouze z důvodu nepřiměřenosti sjednané výše smluvní pokuty.¹

V této souvislosti je nutné poukázat na to, **jaký je rozdíl mezi zákonným ust. § 3 odst. 1 obč. zák. č. 40/1964 Sb. a § 580 o. z.**

Ust. § 3 odst. 1 obč. zák. č. 40/1964 Sb. upravuje, že výkon práv a povinností vyplývajících z občanskoprávních vztahů nesmí bez právního důvodu zasahovat do práv a oprávněných zájmů jiných a nesmí být v rozporu s dobrými mravy.

Ust. § 580 odst. 1 o. z. potom upravuje, že neplatné je právní jednání, které se přičí dobrým mravům, jakož i právní jednání, které odporuje zákonu, pokud to smysl a účel zákona vyžaduje. Obsahově se tato ustanovení výrazným způsobem liší, což se může např. projevit v tom, že smluvní pokuta byla ujednána platně, nárok na její zaplacení porušením smluvní povinnosti žalované vznikl a byla požadována v přiměřené výši, nicméně dohodou stran o odstranění díla se pak ujednání o smluvní pokutě nestalo neplatným ve smyslu § 580 o. z., ale nárok, který je uplatněn žalobkyní žalobou jako nepoctivý, nemůže ve smyslu § 8 o. z. požívat právní ochrany soudem.

Neplatné může být pouze takové právní jednání, které se svým obsahem a účelem přičí dobrým mravům.² Nemůže být neplatné ujednání o smluvní pokutě s poukazem na ust. § 580 o. z. a je nutné vycházet z výkladového ustanovení v § 4 odst. 1 o. z., když se má za to, že každá svéprávná osoba má rozum průměrného člověka i schopnost užívat jej s běžnou péčí a opatrností a že to každý od ní může důvodně očekávat.

Ust. § 4 odst. 2 o. z. potom konstatuje, že činí-li právní řád určitý následek závislý na něčí vědomosti, má se na mysli vědomost, jakou si důvodně osvojí osoba případu znalá při zvážení okolností, které jí musely být v jejím postavení zřejmé, když toto platí obdobně, pokud právní řád spojuje určitý následek s existencí pochybností.³ Je nutné dovést, že **aplikace § 580 odst. 1 o. z. ve vztahu k dobrým mravům a v návaznosti na to i případná aplikace § 8 na nemožnost požití právní ochrany přitom připadá v úvahu jedině tehdy, pokud by vznikla při výkonu práv jedné ze smluvních stran extrémní nespravedlnost,** která je dána např. specifickým nerovnoprávním postavením účastníků právního vztahu. Je také možné odkázat na judikaturu, která se zabývá v širších souvislostech výkonem práv a povinností, dobrými mravy, nemravností i posuzováním případných nespravedlností ve vztahu mezi podnikateli.⁴

V soudní praxi byl posuzován v obchodněprávních vztazích případ, kdy byl uplatněn nárok na smluvní pokutu z uzavřené smlou-

1 Rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 31 Cdo 2707/2007.

2 J. Petrov, M. Výtisk, V. Beran a kol.: Občanský zákoník, Komentář, 2. vydání, C. H. Beck, Praha 2019, str. 641-643.

3 Tamtéž, str. 30-32.

4 Např. Ústavní soud sp. zn. II. ÚS 2294/16 a II. ÚS 105/18, Nejvyšší soud sp. zn. 32 Cdo 963/2012 a 33 Cdo 5263/2015.

vy o dílo, ve které bylo sjednáno, že veškeré změny smlouvy budou provedeny v písemné formě. Soud dospěl k závěru, že k této smlouvě o dílo se vztahuje uzavřená ústní dohoda o narovnání, na základě které mělo být odstraněno pro naprostou nepoužitelnost dílo s tím, že oprávněný subjekt nebude požadovat úhradu smluvní pokuty. Bylo dovozeno, že dohoda o narovnání je sice neplatná, protože nebyla dodržena smluvně dohodnutá písemná forma, ale uplatněný nárok v žalobě na úhradu smluvní pokuty je v rozporu s ust. § 8 o. z. Žaloba byla zamítnuta z toho důvodu, že v tomto směru vyslovil právně závazný závěr odvolací soud.

V této souvislosti je nutné zmínit ust. § 1758 o. z., které stanoví, že dohodnou-li se strany, že pro uzavření užijí určitou formu, má se za to, že nechtějí být vázány, nebude-li tato forma dodržena. To platí i tehdy, projeví-li jedna ze stran vůli, aby smlouva byla uzavřena v písemné formě.

V návaznosti na shora uvedené skutečnosti je nutné se zmínit o ústavně garantované autonomii vůle v čl. 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.⁵ Nerespektování autonomie vůle je možné pouze tehdy, jestliže je to z hlediska smyslu a účelu zákona vhodné, potřebné a přiměřené.⁶

Smlouva o dílo mezi žalobkyní a žalovanou obsahovala ustanovení, že veškeré dodatky mezi těmito stranami musejí být učiněny v písemné formě. Písemná dohoda zvyšuje právní jistotu stran a při respektování principu dobré víry není žádné ze smluvních stran na újmu.

K tomuto smluvnímu ustanovení lze odkázat na další základní zásadu, která ovládá občanský zákoník: **daný slib zavazuje a smlouvy mají být plněny dle ust. § 3 odst. 2 písm. d) o. z.**

Od předchozí ustálené judikatury, že v obchodněprávních vztazích by neměl být aplikován princip, že právní úkony či právní jednání v těchto vztazích by mohly být v rozporu s dobrými mravy, se v určité míře **odlišuje rozhodnutí Nejvyššího soudu z roku 2020.**⁷ Předchozí judikatura vycházela z principu, že v obchodněprávních vztazích nemá být aplikován s ohledem na charakter těchto vztahů tzv. korektiv dobrých mravů. V uvedeném rozhodnutí soud s přihlédnutím ke konkrétní posuzované situaci dospěl k závěru, že **korektiv dobrých mravů lze výjimečně uplatnit i v obchodněprávních vztazích.** Tento závěr vyslovil v posuzovaném případě, **kdy nebankovní úvěrová společnost poskytla podnikateli, který byl fyzickou osobou, úvěr, kde úroková sazba patnáctinásobně převyšovala běžnou úrokovou sazbu.** Pokud se ujednání o výši úroku z prodlení výrazně odchyluje od sazby úroku z prodlení stanovené nařízením vlády způsobem, jenž by znamenal, že vzhledem k okolnostem k dané věci sjednaný úrok z prodlení již neslouží pouze k plnění jeho funkcí, ale má znevažující (šikanózní) charakter, lze posoudit ujednání jako rozporné s dobrými mravy. Nejvyšší soud však i v tomto posuzovaném případě poukázal na to, že případný závěr o absolutní neplatnosti smluvních ujednání v důsledku uvedeného korektivu bude výjimečným zásahem a vždy musí být odůvodněn mimořádnými okolnostmi případu.

Zákaz zneužití práva je, tak jak je upraven v § 8, institutem ztělesňujícím korigující funkci principu poctivosti. Slouží k tomu, aby pomocí něj byla odeprána právní ochrana také výkonu práva, který sice formálně odpovídá zákonu či obsahu existujícího právního vztahu, avšak vzhledem k okolnostem případu je nepřijatelný. Za zneužití práva lze považovat výkon práva v rozporu s jeho účelem, kdy je právo vykonáno, ačkoliv nositel tohoto práva nemá žádný skutečný nebo jen nepatrný zájem na jeho výkonu, resp. se projevující jako rozpor mezi užitkem oprávněného, k němuž vy-

kon práva skutečně směřuje, a užitkem oprávněného, pro nějž je právo poskytnuto, který v krajní podobě může nabýt povahu tzv. šikan, jež je výkonem práva za účelem poškození druhé strany.⁸

Nejvyšší soud také po účinnosti o. z. připouští, že judikaturu k § 3 odst. 1 obč. zák. č. 40/1964 Sb. lze přiměřeně aplikovat ve vztahu k § 8 o. z.⁹

Ust. § 3 odst. 1 obč. zák. č. 40/1964 Sb., stejně jako ust. § 8 o. z., patří k právním normám s relativně neurčitou abstraktní hypotézou, tj. k právním normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem a které tak přenechávají soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Pro použití korektivu dobrých mravů zákon nestanoví, z jakých hledisek má soud vycházet; vymezení hypotézy právní normy tedy závisí v každém konkrétním případě na úvaze soudu. Soudní praxe v tomto směru vychází z názoru, že **za dobré mravy je třeba pokládat souhrn společenských, kulturních a mravních norem, jež v historickém vývoji osvědčují jistou neměnnost, vystihují podstatné historické tendence, jsou sdíleny rozhodující částí společnosti a mají povahu norem základních.** Použití § 3 odst. 1 obč. zák. č. 40/1964 Sb. nelze vyloučit na základě úvahy, že výkon práva, který odpovídá zákonu, je vždy v souladu s dobrými mravy.¹⁰

Lze tedy konstatovat, že **zamítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva přichází do úvahy jen výjimečně¹¹ a zamítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva v obchodněprávních vztazích přichází do úvahy ve zcela zjevných výjimečných případech, které musí být odůvodněny mimořádnými okolnostmi případu.**¹²

5 Usnesení předsednictva ČNR vyhlášené pod č. 2/1993 Sb.

6 Nejvyšší soud sp. zn. 30 Cdo 999/2015.

7 Nejvyšší soud sp. zn. 32 Cdo 1490/2019.

8 Nejvyšší soud sp. zn. 22 Cdo 5159/2014, 22 Cdo 2135/2016.

9 Nejvyšší soud sp. zn. 22 Cdo 4065/2014.

10 Nejvyšší soud sp. zn. 21 Cdo 486/2002, 30 Cdo 4232/2013, 22 Cdo 4755/2014.

11 Nejvyšší soud sp. zn. 22 Cdo 3001/2017, 22 Cdo 1920/2019.

12 Nejvyšší soud sp. zn. 32 Cdo 1490/2019.

ZIZLAVSKY > **30 let**

**Preventivní
restrukturalizace**

praktická řešení
hrozícího úpadku

zizlavsky.cz

ak@zizlavsky.cz

inzerce

Princip právní jistoty a korektiv dobrých mravů

Při každém rozhodnutí soudu, kterým se zamítá žaloba pro zjevné zneužití práva za použití § 8 o. z., by měl soud mít na zřeteli, že by v právním řádu měl být zachován princip právní jistoty a zvolenou interpretací právního jednání by nemělo docházet k rozkolísávání právní jistoty zejména v případech, kde se strany spoléhají na nutnost dodržení právní formy, což je zmiňovaný případ shora, kdy podmínkou pro změnu písemné smlouvy je opět písemně vyžadovaná forma této změny. Je třeba mít na paměti, že každá písemná forma zvyšuje právní jistotu stran a při respektování principu dobré víry není žádné ze smluvních stran na újmu.

Základním znakem a předpokladem právního státu je právní jistota. Podstatou právní jistoty je totiž to, že každý se může spoléhat na to, že soud při rozhodování v obdobných věcech postupuje stejně, což je základním předpokladem pro to, aby aplikace práva při soudním rozhodování byla pro účastníky právních sporů předvídatelná. Každý účastník právního vztahu by se měl spoléhat na to, že bude rozhodováno zákonně a do úvah soudu nebudou vnášeny subjektivní úhly a pohledy, které jsou v dané posuzované situaci naprosto nepředpokladatelné.¹³ Soud by měl o stejných případech vždy rozhodovat stejně, a pokud se odchýlí od tohoto principu, měl by konkretizovat a odůvodnit, proč tak činí. V první řadě musí být respektována autonomie smluvních stran vyjádřená v uzavřené smlouvě. Pokud posuzovaná situace není řešena ve smlouvě, je nutné přistoupit k výkladu podle zákona, který může být vhodně doplňován ustálenou soudní judikaturou.¹⁴ V této souvislosti se poukazuje i na rozhodovací praxi Ústavního soudu, ze které vyplývá, že soud nemusí dávat podrobnou

odpověď na každý argument účastníků řízení, avšak v případě, že se jedná o argument, který je zásadní pro rozhodnutí, musí na něj soud explicitně reagovat. Je také nutné dodat, že rozhodovací praxe Ústavního soudu připouští, aby odvolací soud, pokud se ztotožní s rozhodnutím soudu první instance, mohl na odůvodnění tohoto soudu odkázat. Toto však neplatí, pokud účastník řízení předložil odvolacímu soudu nějaké nové a pro rozhodnutí věci zásadní argumenty. V takovémto případě je povinen na ně explicitně reagovat.¹⁵

Dovolací důvod v návaznosti na závěr soudu o zjevném zneužití práva

Pokud soudy dospějí k závěru, že je možné zamítnout žalobu pro zjevné zneužití práva, vzniká otázka, zda je možné takovéto právní závěry přezkoumávat v dovolacím řízení u Nejvyššího soudu. Rozhodovací praxe Nejvyššího soudu dovozuje, že **takový přezkum je poměrně omezený**, neboť při posuzování konkrétního případu by bylo možné dospět u Nejvyššího soudu k právnímu názoru, že nejde o zjevné zneužití, právě jedině v tom případě, byla-li tato úvaha z pohledu zjištěných skutečností zjevně nepřiměřená.¹⁶

V posuzovaném případě, který se stal základem pro zpracovanou problematiku v tomto článku, dospěl odvolací soud ke skutkovým zjištěním, že mezi stranami byla uzavřena ústní dohoda o narovnání, jejíž součástí bylo ujednání, že žalovaná odstraní vadně provedené dílo a žalobkyně nebude trvat na dokončení díla a žádat nárok na zaplacení smluvní pokuty. Odvolací soud tuto dohodu shledal neplatnou pro nedodržení ujednané písemné formy, přesto přihlédl k tomu, že žalovaná jednala v důvěře v její platnost a vadně zpracované dílo již na vlastní náklady odstranila. Navazující závěr odvolacího soudu o nepoctivém výkonu práva žalobkyně vzhledem ke zjištěným skutečnostem však dovolacímu soudu nepřipadal jako zjevně nepřiměřený, a z tohoto důvodu Nejvyšší soud dovolání odmítl.¹⁷

Autor tohoto článku nepovažuje závěry dovolacího soudu ani jeho argumentaci za správné, a to především z toho důvodu, že uvedené rozhodnutí může mít za následek rozkolísání právní jistoty vztahující se k posuzování platnosti jednotlivých právních jednání, při kterých není dodržována smluvně dohodnutá písemná forma pro změnu jednotlivých práv a povinností ze sjednané písemné smlouvy.

Závěr

Z argumentace použité v tomto článku vyplývá, že zamítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva přichází do úvahy jen výjimečně a zamítnutí žaloby pro zjevné zneužití práva v obchodněprávních vztazích přichází do úvahy ve zcela zjevně výjimečných případech, které musí být odůvodněny mimořádnými okolnostmi případu.

V případě, že soudy dospějí k závěru, že je možné zamítnout žalobu pro zjevné zneužití práva, je možné na základě podaného dovolání přezkum tohoto závěru Nejvyšším soudem připustit pouze v takovém případě, byla-li takováto úvaha soudů v předchozím řízení z pohledu zjištěných skutečností zjevně nepřiměřená. ❖

- 13 V. Knapp: Teorie práva, 1. vydání, C. H. Beck, Praha 1995, str. 205-207; J. Bogusczak, J. Čapek: Teorie práva, CODEX Bohemia 1997, str. 231-232.
14 M. Bobek a kol.: Judikatura a právní argumentace, 1. vydání, Auditorium, Praha 2006, str. 35-59, 113-132.
15 Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 3324/15.
16 Nejvyšší soud sp. zn. 26 Cdo 652/2013, 22 Cdo 1920/2019.
17 Nejvyšší soud sp. zn. 23 Cdo 3338/2021.

Christian Bibelriether

Advokát • Rechtsanwalt

Právní služby v Německu

(již od roku 1998)

Česky hovořící německý advokát nabízí právní poradenství a pomoc v oblasti německého a mezinárodního práva soukromého včetně zastoupení před německými soudy.

Luragogasse 5
94032 Passau/SRN

tel.: 0049 851 33403
00420 910 259 869
ID datové schránky: g3jhyji

www.advokanc.de

advokat@advokanc.de